

Když nemůžeš spát

Když nemůžeš dlouho spát,
představuj si jarní sad.

A tím sadem kráčíš sama,
hebkou travu pod nohama.

Co to voní? Co to zvoní?
To jsou květy na jabloni.

Co to šumí nad tvou hlavou?
Vzduchem roje včelek plavou.

Neboj se, jdi alejemi...
Motýli tam mají sněmy.

Cestička se k řece stáčí.
Po lávce tam ovčák kráčí,

za ním stádo ovcí běží,
bělavé jsou, jak když sněží.

Běží, běží ovce bílé...
Je to dlouhá, dlouhá chvíle...

Poslední jde černé jehně.
Do trávy si k tobě lehne.

Dej mu hlavu k černé srsti,
zaboř do ní malé prsty,

spěte spolu, spēte tiše,
slyšíš, jak jehňátko dýše? –

Stmívá se, spí celá zem.
Spinkej s černým jehňátkem!

